

červenec 2012 | č. 7

PATHFINDER

TAKÉ SE CHYSTÁTE NA TÁBOR?
NÁPAD PRO DEŠTIVÝ DEN NA TÁBOŘE

ZLÍNSKÉ SAFARI

TAK TOHLE TI NEODPUSTÍM!...

**VÍTE, CO JE
„STEZKA PÍSMÁKŮ?“**

ZLÍNSKÉ SAFARI

„ZLÍNSKÉ SAFARI“ bylo už šesté v pořadí od svého vzniku v roce 2006 a zúčastnil se ho rekordní počet přítomných. Celkem nás bylo 120 a z toho 89 dětí ve věku do 15 let.

1. MÍSTO

2. MÍSTO

3. MÍSTO

Že nevíte, o co při „Zlínském Safari“ jde?

Je to dnes již tradiční akce Klubu Pathfinder, kterou připravuje Zlínský oddíl KP Daleká cesta pod vedením Jerryho. Máme totiž u Zlína překrásnou zoologickou zahradu „Lešná“, ve které každý rok na jaře realizujeme velkou akční „bojovku“. Pro každý ročník Jerry vymýšlí novou, originální soutěž pro děti.

Letos jsme například „budovali“ vlastní „zoo“, a to tím způsobem, že jsme plněním rozličných aktivit, jako byl hod šipkami do terče, určování mapových značek, práce s mapou a buzolou či skládání puzzle apod., získávali „klece“ pro naši imaginární zoo a pak do nich „lovlili“ divoká zvířata. Všichni jsme byli zapojeni do napínavé aktivní činnosti po celé dvě hodiny. Zvítězili ti, kdo zvolili při budování své zoo lepší strategický postup. Odměna byla nakonec připravena pro všechny v podobě upomínkového předmětu, který si mohl vybrat každý podle vlastního přání v hodnotě získaných bodů. Ale největší odměnou nám stejně byl napínavý zážitek z nevdědní akční „bojovky“.

Už se moc těšíme na další ročník, pro který Jerry připravuje napínavý boj, při kterém se bude na objednávku pro zoo papírovými koulemi lovit „divoká zvíř“. Nebudou chybět dramatické střety s „pytláky“ a „rangers“.

Myslíme, že to opět bude pěkné „vzrůšo“, na které vás tímto zveme.

Kluci a holky ze 104. oddílu KP „Daleká cesta“

ÚVODNÍK

Jak jsem již v minulém čísle naznačil, chceme přílohu Pathfinder posunout obsahově více k tomu, aby se stala inspirativním zdrojem pro všechny, kteří pracují s dětmi.

Proto také v tomto čísle najdete nejen zprávy o zajímavých pathfinderských akcích, ale také podněty pro aktivity, které můžete vyzkoušet ve svém sboru při práci s dětmi v sobotní školce nebo v oddílu pathfinderů.

I komiks na zadní straně této přílohy není jen samoúčelný, nýbrž také naznačuje, co je možné s dětmi podnikat. Každý, kdo má chuť věnovat dětem trochu svého času, může najít v naší příloze inspiraci.

Přibližuje se také čas prázdnin a někteří z vás připravují pro děti prázdninový tábor, a tak možná něco z tohoto čísla budete moci využít i pro tento účel.

K tomu vám přejí Boží požehnání a také mnoho hezkých zážitků.

Jerry

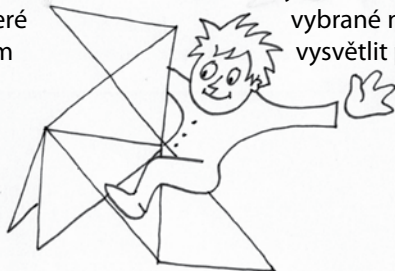
NÁPAD PRO DEŠTIVÝ DEN NA TÁBOŘE

Budete-li někdy v situaci, že vám zhoršené počasí naruší předem naplánovaný program v přírodě, a vy bude muset narychlo vymyslet tzv. deštnou variantu programu, vyzkoušejte PAPIROVÉ SKLÁDAČKY – ORIGAMI.

Jde o oblíbenou zábavu chlapců i děvčat z dob, kdy ještě neexistovaly hry v mobilech. (Mimochodem, z vlastní zkušenosti vám doporučuji na táboře uložit mobily pod „zámek“ ve stanu vedoucího a dát je dětem k dispozici jen na krátký čas dne pro spojení s rodiči...) Dnes je tato rukodělná zručnost u mnoha dětí zúžena na ovládání tlačítek u mobilu. Proto vyzkoušet „origami“ vřele doporučuji.

Výchozím tvarem je papírový čtverec, který se různými překlady v naznačeném postupu vytvaruje do různých podob (jako je např. loďka, parník, pták apod.). Fantazii se při této aktivitě meze nekladou; ba naopak, při této činnosti je žádoucí.

A když vyhlásíte soutěž o nejzajímavější a nejpečlivěji vyrobenou skládačku, máte o zajímavou činnost pro děti v deštivém dni na táboře postaráno. Nahlédněte na webové stránky www.origami.navody.cz a vytiskněte si některé vybrané návody, abyste podle nich uměli vysvětlit postup práce.

Z výrobků pak připravte originální táborovou vernisáž doprovázenou táborovým „kulturním programem“ a následnou dražbou (platí se „táborovými body“).

Jerry

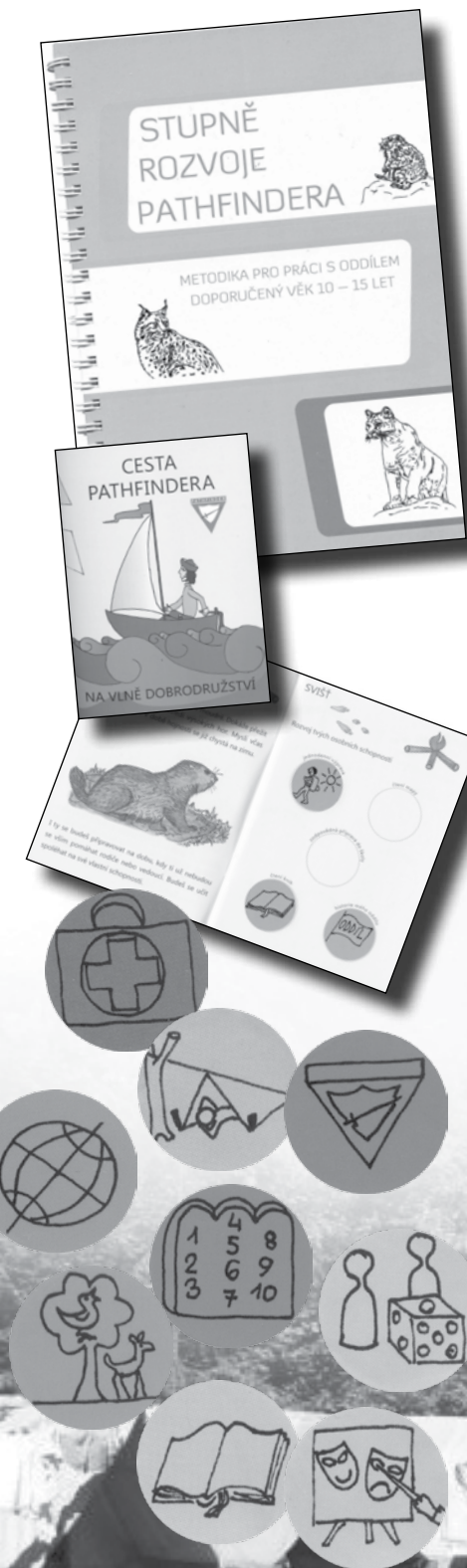
TAKÉ SE CHYSTÁTE NA TÁBOR?

Většinu prázdnin v minulých 45 letech jsem prožil na táborech, které jsem většinou i sám organizoval. Proto vím, jak je někdy těžké najít inspiraci pro táborovou činnost. Pokud máte podobný problém, zkuste využít velmi dobře zpracovaný metodický materiál pro práci s oddílem KP – tzv. STUPNĚ ROZVOJE PATHFINDERA.

Jde o metodický program výuky dětí, který systematicky používáme na schůzkách oddílů Klubu Pathfinder. Můžete ho úspěšně využít, i když registrovaný oddíl nemáte. Když z něj totiž vyberete takové aktivity, které nejsou náročné na dlouhodobou přípravu, můžete z jednotlivých témat sestavit pro svůj tábor zajímavý program. A samozřejmě ti, kdo už s plněním stupňů zdatnosti v oddíle začali, mají jedinečnou příležitost s touto činností na táboře poskočit o notný kus dál.

V dopoledním čase tábora věnujte 1 až 2 hodinky výkladu – představení tématu a praktickému výcviku daného bodu zdatnosti. Odpoledne pak formou her a konkrétních zkoušek nové poznatky vyzkoušejte. Těm, kteří zkoušku úspěšně složí, při večerním nástupu slavnostně předejte samolepku k nalepení do průkazu „Cesty pathfindera“. Těm, kteří to napoprvé nezvládnou, dejte příležitost v některém z příštích dnů. A na konci tábora můžete slavnostně, při závěrečném táborovém ohni, dekorovat nášivkou „pathfinderských plamenů“ ty, kdo dosáhli některého ze stupňů zdatnosti. Nezapomeňte také na to, že tábor je rovněž ideální příležitostí pro složení slibu pathfindera. Je však nutné si pro tuto příležitost včas zajistit slibové odznaky. Výše zmíněné materiály i slibové odznaky můžete zakoupit prostřednictvím internetu (www.PathfinderSHOP.cz), kategorie „Metodika“.

Příběh, který vám budu vyprávět, jsem napsal před 11 lety a dodnes neztratil na své aktuálnosti. Tak vám ho předkládám znovu k použití, třeba na táboře.

TAK TOHLE TI NEODPUSTÍM!...

Taky jste už někdy byli svým spolužákem, kamarádkou nebo bráškou tak naštvaní, že jste použili tuhle větu?

Je až s podivem, jak strašně málo stačí k tomu, aby dva kamarádi nebo kamarádky, dosud se přátelící „na život a na smrt“, spolu přestali mluvit. Nechtěné nakopnutí soupeře při fotbale může nastartovat výměnu názorů, která skončí onou okřídlenou větou: „Tak tohle ti neodpustím!“ Za ní pak následují nepříjemné události provázené slovy: „To máš za to, že...“

Na jednom táboře byla touto „nemocí“ nakažena celá řada chlapců a děvčat, takže si toho všimli i jejich vedoucí.

Monika nemluvila s Martou, protože ta jí „přebírala“ Vaška... Karel výhrůžně zatínal pod zuby ruku v pěst, kdykoliv se setkal s Mirkem, a sliboval mu trest za vyzrazení jejich „tajemství“...

„Tohle si odskáčeš,“ cedil hrozivě mezi zuby Ivan na adresu Marka, který ho potupně, navíc před děvčaty, shodil v šatech do rybníka.

„Tak už se na mě nezlob,“ vytahuje Ota „dýmkou míru“ na usmířenou s Bédou, kterého včera při nástupu našťval trefným vtípkem, jemuž se „řehťal“ celý nastoupený tábor.

„To tedy nikdy!“ odpovídá ponížený Běda a přemýšlí, jak se za to Otovi pomstí. „Ty sis začal, a budeš toho litovat!“

Nálada v táboře z těchto důvodů klesala na bod mrazu. Pomalu v táboře nebylo člověka, který by nebyl s někým na válečné stezce. Žádný z ukřivděných neměl chuť odpouštět, neboť, jak se domníval, mohl za to vždy ten druhý. A „ten druhý“ by za nic na světě s tím prvním nepromluvil, protože „ten první“ si vlastně začal a on už jen reagoval na jeho podnět.

„Takhle to přece nemůžu nechat,“ říkal si vedoucí. „Vždyť za chvíli to nebude možné vydržet.“ Stále uvažoval nad tím, jak by rozhádané kamarády přivedl ke smíření.

„Už to mám,“ řekl si najednou a usmál se pod vousy. Před zahájením večerní pobožnosti u táborového ohně dal pak službě pokyn přinést

k ohništi z kuchyně pytel brambor.

„Brambory?“ divili se všichni.

To asi zase půjde o nějakou bodovací soutěž ve škrábání brambor potřebných pro zítřejší oběd.“ Vedoucí je však překvapil nečekaným úkolem.

„Přineste si ze stanů fixy a tady z té hromady si vyberte za každou křivdu, kterou vám způsobí někdo z účastníků tohoto tábora, jednu bramboru a napište na ni jméno provinilce. Malá křivda = malá brambora. Za velké ublížení = velká brambora.

To byste měli vidět. Každý se vrhnul na hromadu pro ty největší brambory.

„To jsi ty, Petře. Za to, jak jsi mě nakopl při posledním zápase! Ještě teď mě bolí kotník,“ vykřikoval Roman, když psal Petrovo jméno na jako hlava miminka velkou bramboru, kterou se mu jako prvnímu podařilo z hromady ukořistit.

„A tohle je ta ‚protiva‘ Margita, co nás pomlouvá u holek,“ šeptaly si Petra se Sylvou a přihodily brambory s jejím jménem na své „hromádky křivd“.

Za chvíli byla hromada rozebraná a z kuchyně musely být přineseny další brambory, aby mohl být zaevidován každý provinilec (některá jména byla na nejedné hromádce zastoupena dokonce vícekrát – to podle toho, kolikrát tomu jednomu dotyčný ublížil).

Každý z táborníků měl už před sebou hromádku „pojmenovaných brambor“. Někdo větší, někdo menší. Podle toho, jak moc se cítil být ukřivděn.

„Tak,“ řekl vedoucí, „teď ze své hromádky provinilců odeberte ty brambory, na nichž jsou jména těch, jimž jste ochotni jejich provinění vůči vám odpustit.“

Hromádky před některými dětmi se trochu zmenšily, ale opravdu jen trochu. Většina pro-

vinilců zůstala na hromádkách neodpuštěných křivd i nadále.

„Dobře. Teď si každý přinese svůj malý batoh a do něj vložte svoji hromádku vybraných brambor.“

Chlapci a děvčata to přijali s humorem, který je však opustil v okamžiku, kdy vedoucí vydal nečekaný příkaz: „Od této chvíle bude každý z vás nosit na zádech svůj batoh, vámi neodpuštěných vin! Dejte si ho na záda hned teď a odložit ho můžete až v okamžiku, kdy budete uléhat do postele. Ráno, až se probudíte, si ho znovu vezmete na záda, a to už před rozcvičkou! A po celý den ho nesmíte odložit.“

„To snad nemyslí vážně,“ říkali si všichni. „To přece snad ani není možné uskutečnit.“

Ale vedoucí to vážně myslel, a dokonce dodržování příkazu sám přísně kontroloval. Druhý den, už po několika hodinách, z toho byli všichni pěkně otrávení a začali u vedoucího žadonit o povolení nepříjemný batoh odložit.

„Ne!“ odpovídal nekompromisně vedoucí tábora, „jde o velmi důležitý experiment!“

Brzy se z ruksaku zavěšeného na zádech stala ta nejvíce nenáviděná část táborové výstroje, která každého z táborníků provázela na nástupy, při cestě na záchod, dokonce i při fotbalovém zápase.

A když toto utrpení bez přerušení pokračovalo i další den, přišli někteří za svým vedoucím s prosbou, aby jim alespoň vysvětlil, jaký má ten jeho, pro ně zcela nesmyslný a krajně nepříjemný příkaz význam.

„Počkejte do večera, pak pochopíte,“ odpovídal všem na podobné otázky s tajemným výrazem ve tváři.

Večer, když už byli všichni svým nepříjemným „zavazdlem“ pekelně otrávení a každý s napětím očekával slíbené vysvětlení, při pobožnosti pochopili...

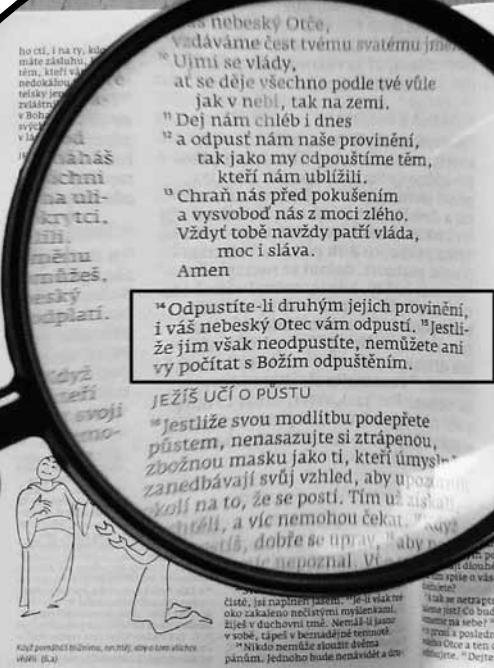
„Chtěl jsem vám tímto nepříjemným zážitkem „na vaší vlastní kůži“ ukázat, jak člověk může sám sobě svým nesprávným rozhodnutím pořádně znepříjemnit život. To, jak bude těžký váš batoh, jste si především rozhodli vy sami tím, že jste nebyli ochotni některým svým kamarádům odpustit. Ten, kdo byl

ochoten odpustit, tomu jeho batoh nedělal tak velké problémy.

Měl jsem v úmyslu vám názorně ukázat, jak pracuje v našem životě „odpuštění“. Když nás Pán Ježíš vyzývá k odpuštění těm, kdo se vůči nám provinili, pak to není jen výhoda pro ty druhé, ale zároveň i velmi důležitá věc pro pohodu nás samých. Ty špinavé, těžké a do zad nepříjemně tlačící brambory ve vašem batohu byly obrazem nepříjemné ceny neklidu a ztráty Božího požehnání v našem každodenním životě, kterou každý z nás platí za své odmítnutí odpuštění těm, kdo se vůči nám provinili (jak říká Bible).“

Příliš často si myslíme, že odpuštění je jen nezaslouženým darem pro ty druhé, ale Pán Ježíš nás upozorňuje na skutečnost (Matouš 6, 19.20), že je zároveň vzácným darem i pro nás samotné. Vždyť míra Božího odpuštění je nám tímto dána do našich rukou. „Jakou měrou měříte, takovou bude odměřeno i vám,“ říká Pán Ježíš...

Jerry

DALEKÁ CESTA 104 POKRAČUJE

MY JDEM
HLEDAT CIL...

...STEZYKÝ SVĚ;
VÍRY, LÁSKY, NADĚJE...

...PO STEZCE
SI ŠLAPEM DÁL...

BUDEME MÍT SPECIÁLNÍ
ODDÍLOVÁ TRIČKA S LOGEM
DALEKÉ CESTY

ZAČAL NÁŠ
PRAVIDELNÝ
ODDÍLOVÝ
PROGRAM.
KAŽDÝ ČTVRTEK OD 16:00 DO 18:00 HOD.
TRÁVÍME V KLUBOVNĚ NEBO VENKU V JEJÍ
BLÍZKOSTI. SOUTĚŽÍME, HRAJEME NETRADIČNÍ
HRY, UČÍME SE TÁBORNICKÝM DOVEDNOSTEM
ANEBO SI JEN TAK
O LEDAČEM
POVÍDÁME...

TO SI TAM MÁM
TAKY ZAPSAT,
ŽE MĚ MARTIN
OTRAVOVAL?

DO DENÍKŮ SI Z KAŽDÉ
SCHŮZKY UDEláTE ZÁPIS,
KTERÝ BUDU BODOVAT...

JÁ CHCI
MÍT XXL
BUDU
TRÉNOVAT

TY BLÁHO, DO XXL
BY SES VZLEZL 2X

ZA BODY, KTERÉ
DOSTANETE V PODOBĚ
ODDÍLOVÝCH PĚNĚZ, SI BUDETE
NAKUPOVAT NÁLEPKY
DO DENÍKU...

MUSÍM
ZISKAT
NÁLEPKU PRVNÍ
ZE VŠECH

KOLIK BUDE
STÁT JEDNA
NÁLEPKA?

KAŽDÝ MÁ SVŮJ DENÍK. TI MALÍ
SI DO NĚJ KRESLÍ A NÁLEPUJÍ
FOTKY. TI VĚTŠÍ SI TAM PÍŠOU
I DETAILNÍ ZÁZNAMY

JÁ CHCI TEN
BÍLÝ

JSOU TŘI DRUHY
NÁLEPEK – PAMĚTNÍ,
TÁBORNICKÉ A HUMORNÉ.
ČÍM VÍCE BODŮ ZISKÁTE,
TÍM BUDE VÁS DENÍK
PESTRĚJŠÍ

UŽ SE
TEŠÍM...

NATY, TY MÁŠ POSLEDNÍ ČÍSLO
NOSU, TO DALŠÍ JE UŽ CHOBOT

JERRY, TO
NEJDE PŘEDAT!!!

HELE KUBO, MYSLÍŠ,
ŽE ZA TY BODY PŮJDE
NAKUPOVAT I
V SUPERMARKETU?

HRAJEME
BOJOVKY
A TAKÉ
SOUTĚŽÍVĚ
A VESELÉ HRY...

STRÍDÁME JE,
A VŽDYCKY JSME
PŘEKVAPENÍ
NĚCÍM NOVÝM...

JÁ SI TAM BUDU NÁLEPOVAT
NÁLEPKY OD SÍREK, A BUDU
TO MÍT ZADARMO

JEN SE
DO NÍ
NEZAMILUJI!!!

KDYBY MĚ
TAK POLIBIL...

TO JSEM ZVĚDÁVÁ
CO NOVĚHO PRO
NÁS DNES JERRY
ZAS VYMYSLĚL

NA KRESLENÍ JSEM
„MACHR“ – OČEKÁVÁM
PORÁDNÝ PŘÍLIV
BODŮKŮ...

JERRY, MNĚ SE
TAM NAKRESLILY
TŘI VĚZE – NEVADÍ TO?

SLEDUJTE NAŠE
ODDÍLOVÉ ZÁŽITKY
V DALŠÍM ČÍSLE